

K HISTORII FILIPOVSKÉHO ZÁZRAKU

Tam, kde nyní stojí bazilika, kterou najdete v těsné blízkosti poutního místa, byla v roce 1866 jen louka. Vedle stál domek, v němž se 5. června roku 1835 narodila v německy hovořící rodině Kadeových dcerka Magdalena.

Bylo to již druhé dítě této rodiny. Děti vyrůstaly sice v chudobě, ale měly pěkné dětství. To narušila smrt otce, když bylo Magdaléně 13 let. V devatenácti letech ji čekala další těžká rána, vážně onemocněla. Prodělala zápal plic a zánět pohrudnice, později i zánět mozkových blan. V únoru 1865 se jí na hrudníku objevily rozrůstající se příznaky další těžké choroby. Pečoval o ni nejen její bratr Josef a jeho rodina, ale také dva lékaři: Dr. Görlich ze saského Gersdorfu a Dr. Ulbrich z Jiřikova. V listopadu 1865 oba lékaři prohlásili, že Magdalena trpí nevléčitelnou chorobou a že brzy zemře. Z postele již nevstávala, když jí její bratr převazoval rány na těle, upadala bolestí do bezvědomí. Kaplan z Jiřikova, František Storch, jí 21. prosince 1865 udělil svátost pomazání nemocných. Čekalo se, až ji milosrdná smrt zbaví utrpení.

ZÁZRAK

O tři týdny později, v noci z **12. na 13. ledna 1866**, nemohla Magdalena bolestí usnout. Její přítelkyně ze sousedního stavení, Veronika Kindermannová, jí onoho večera rozčesala vlasy, potom se obě pomodlily, načež Veronika usnula. Díky protokolu biskupské komise, můžeme však mít onu noc vylíčenou od samotné Magdaleny: "Najednou bylo v místnosti světlo, jasnější než za dne. Závěs u postele byl rozhrnut. Polekala jsem se. Vzbudila jsem Veroniku a řekla jsem jí: »Veroniko, vstávej, nevidíš, jak je tu jasno?« Veronika řekla: "Ale já nic nevidím." Před mou postelí stála postava zářící bílým světlem, se žlutou korunou na hlavě. Okamžitě jsem si pomyslela, že je to Matka Boží. Sepjala jsem ruce a začala jsem se modlit: »Velebí má duše Pána, můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli.« Po těchto slovech jsem slyšela hlas, neobvyklý hlas to byl, jiný, než jakým mluví lidé: »Mein Kind von jetzt an heilt's.« (Mé dítě, od nynějška se uzdravíš.) A v tom okamžiku postava zmizela a já už necítila žádnou bolest."

NIC VÍC, NIC MÍŇ

Ještě téže noci Magdalena sama vstala z postele. Její nejbližší se velmi radovali. Druhý den ráno šla do pekárny pro chleba. Když místní viděli, jak zcela zdravá kráčí po vesnici, ptali se jí, co se stalo. Magdalena odpověděla: "Viděla jsem této noci Pannu Marii a ta mi řekla, že se uzdravím. A já jsem zdráva. Nic víc, nic míň se nestalo."

Zpráva se okamžitě roznesla. Každý z okolí se chtěl osobně přesvědčit. Mnoho lidí přispěchalo do domku Kadeových a Magdalena musela každému opakovat, co se stalo. Brzy začali do domku chodit i poutníci ze vzdálenějšího okolí. V květnu 1866 byla světnice, kde se vše událo, Kadeovými vyklizena a vznikla z ní jakási provizorní kaple. Ze starého stolu byl zbudován oltář, na němž od rána do večera hořely svíce. Na místo, kde Magdalena viděla Pannu Marii, položili krásně vyšívány polštář.

Další zázrak se zde odehrál o rok později, v době, kdy se blížilo první výročí uzdravení Magdaleny Kadeové. Osmého ledna 1867 se v tomto domku uzdravila Magdalena Langhansová z Jiřikova. Nemohla vůbec chodit. Příbuzní ji museli do domku přinést. Uložili ji na místo, kde ležela Magdalena Kadeová a nešťastná dívka, která 11 let ležela s pokroucenýma nohama, najednou vstala z lůžka úplně zdravá.

Zvěst o zázračných uzdraveních se šířila. Poutníků stále přibývalo. Jiříkovský kaplan Storch vykoupil od Kadeových domek a rozhodl se, že na jeho místě dá postavit nejprve kapli, později inicioval i stavbu kostela.

Filipovské uzdravení Magdaleny Kadeové se událo přesně o čtvrté hodině ranní 13. ledna 1866. V těsném sledu po tomto zázraku byla ustanovena vyšetřovací komise, která události pečlivě prověřila a to včetně výsledků zainteresovaných osob. Důležitým se jeví i svědectví obou ošetřujících lékařů, kteří nenašli přirozenou příčinu uzdravení. Filipov je jediným mariánským poutním místem, které vzniklo v Čechách v 19. století.

Dne 13. 1. 1873 byla vysvěcena první kaple, která stála na místě původního domku Magdaleny Kadeové a v roce 1885 byla dokončena výstavba a byl vysvěcen Kostel Panny Marie, pomocnice křesťanů.

Uznání událostí ve Filipově ze strany církve potvrzuje oficiální prohlášení hlavy Římskokatolické církve, papeže Pia XI, kterým povýšil zde vzniklý kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů na "Baziliku minor" a to ze dne 13. 1. 1926. To s sebou samozřejmě nese zvláštní privilegia pro poutníky.

V kostele byla umístěna i postel, na níž ležela Magdalena Kadeová při oné lednové události. Magdalena Kadeová po svém zázračném uzdravení léta pracovala v jiříkovském starobinci. Dožila se sedmdesáti let a zemřela 10. 12. 1905. Samotné ostatky Magdaleny byly po důkladném průzkumu antropologa prof. Dr. Vlčka uloženy nedaleko vchodu do kaple. Socha Panny Marie, která dnes stojí na místě uzdravení, byla zhotovena podle Magdalénina vidění. Vytvořena je z bílého carrarského mramoru a náklady zaplatila polská hraběnka Raczynská.

MÍSTO K ROZJÍMÁNÍ

Duchovní správa poutního místa byla roku 1885 svěřena řeholnímu řádu Redemptoristů, kteří v těsné blízkosti Baziliky minor vybudovali v letech 1913-1914 klášterní kolej. Kolem roku 1930 byl Filipov jedním z nejnavštěvovanějších poutních míst ve střední Evropě. Jenže po druhé světové válce občané německé národnosti byli z Filipova odsunuti. Češi, kteří sem přišli místo nich, už neměli k místu takový vztah a poutní místo upadávalo. To, že bazilika leží těsně u hranic, vyvolávalo také časté pokusy komunistických úřadů posunout linii uzavřeného hraničního pásma před kostel. Jakmile by se ale v této zóně bazilika ocitla, nedalo by se už zabránit chátrání.

Od 50. do konce 70. let neopravovaná stavba prodělávala těžké období. V nové kráse se zaskvěla teprve díky snaze místního duchovního správce, patera Zdeňka Maryšky, který se rozhodl baziliku i kapli opravit.

Bazilika Sv. Panny Marie, pomocnice křesťanů ve Filipově je uklidňující oázou v dnešním rozbouřeném světě. Je také výrazným duchovním mostem mezi sousedícími národy a zeměmi. Nikde jinde podél hranice se týden co týden nescházejí lidé z Čech a Německa ke společným bohoslužbám a modlitbám. Ty jsou zde konány každou neděli v 10:30 hod a to dvojjazyčně.

Každý, kdo sem přijde, má možnost zamyslet se ve zdejším tichu nad svým životem, nad těžkostmi, které ho potkaly. Jen stěží najdete něco více povzbudivého, než místní poselství Panny Marie - od nynějška se všechno hojí...

Zpracováno dle podkladů Římskokatolické farnosti Rumburk, s laskavým svolením p. Josefa Kujana

Zpracoval Ing. Bc. Jan Sembdner, Domov „Srdce v dlaních“ - sociální služby Jiříkov